

Gramm.d.L.Rom. II, § 417 i 418, que cita també algun cas de la variant en -ARUCIA com cast. *caperuza*, *gallaruzà*; d'altra banda, *Barcarès*, *Tortadès*.

És, doncs, en definitiva un paral·lel dels NLL *Mollars*, *Molleres* i *Mollet* *MOLLETUM amb -ETUM (sufix col·lectiu) que abunden tant en la toponímia de tot el nostre domini (V. arts. infra) i dels veïns; amb raó hi compara *AlcM* els mots vius *mollerós*, *molleríc*, *mollerícós*. I jo encara preferiria veure-hi simplement un derivat en -ussa de l'adj. *mollar*: cast. *tierra mollar* 'terra fèrtil'; recordem també els *Terra-molls* (o *terra-prims*) que a l'Empordà, i el Rosselló formen la meitat del territori, oposant-se als *Terraforts*. Observem la grafia *Mullarussa* que donen al poble els entesos en terrenys, de Golmés (supra), que ja apareix el 1331 i 1359 i que avui se sent bastant tot a l'entorn.

Com que al principi jo feia gran cas de la grafia *Moieruça* (amb ð) dels *G. Comitum*, jo havia pensat que hi podia haver una etimologia més remota, amb *i* originària alterada modernament en *l* així en el *DCEC*, a propòsit del cast. *grulla*, ultracorrecció de *gruya* (ll. GRUEM), suggeria que *Mollerussa* vingués d'un *MAJORUCIA o *MAJORISA, formant contrast amb l'ètimon de *Manresa* (en camí de la qual es troba *Mollerussa* venint de Lleida); però aviat ho vaig descartar en veure que les mencions antigues són sempre amb *l o ll*; i aquells ètimons no sols són suposats i arbitraris, perquè també resulta que *Manresa* no ve d'un derivat del ll. *minorsinó* del sorotàptic MINURISIA, sense relació amb el mot llatí; ja vaig retirar-ho en el *DECH* (n.10 a III, 224b53) i en el *DECat.* (VIII, 450b15) ja dono la bona etimologia.²

¹ Potser leg. *Cidamò*, *Alamos*.— ² Hem vist que hi ha onze mencions medievals (des del S.XI) totes amb *l* grafuada *l* *lg*, *l*; amb *i* només en els *Gesta* i en una crònica del monestir de Ripoll (Monfar. p.36) que diu Ermengol «in *Moyeruca* interfectus est»: són grafies tardanes i explicables —essent relatives a la batalla amb els almoràvits— per la infl. de l'àrab que, no posseint el so de *l* el canviava en *y* (cf. supra art. *Mallorca*). Però no pensem tampoc en cap etimologia àrabiga, per més que siguin en massa els mots àrabs de forma *ma-ú-* (participis) car ni tan sols existeixen arrels àr. *yrs* o *yr̄s*.

MOLLET

Castell de Mollet, antic castell que domina el poble de Montferrer (Vallespir). *Doc. Ant.*: 938: *Molet* (*Col. Moreau* VI, 108); 1088: *Molet* (*Alart, Cart.*, 98); 1643: *St. Marie de Molleto* (*Llibre Roig dePrats de Molló*, fol. 75r).

Mollet, nom antic de la Bastida (Rosselló). *Doc.*

Ant.: S.XIII: *Molleto*; *Moletum* (Ponsich, *Top.*, 29).

MOLLET d'Empordà (o de Peralada), municipi de l'Alt Empordà, a la vall del Merdanç, afluent per l'esquerra de la riera d'Anyet.

Doc. Ant. 1093: *Molleto* (Alsius, *Nomenclator*, 82). *Pron. Mod.*: *muļĕt* o *muļĕt dāmpurdā*, oït per Coromines a Llançà (XXII, 109a22); gentilici *muļĕtĕñs*, oït a Espolla (XXII, 77.10).

Sant Joan de MOLLET [o *Mollet de Ter*], municipi del Gironès estès a la dreta del Ter, entre els termes de Bordils i de Flaça.

Doc. Ant.: 844: *Mollet*; 989: *Molleti* (Alsius, *Nomenclator*, 82); 1074: *Moletb* (*BABL* III, 410); 1359: *Molet* (*CoDoACA* XII, 98).

Pron. Mod.: *muļĕt*, oït a Parlavà i Vilopriu per Casacuberta (c. 1920) i a Cervià per Coromines (XIV, 3).

MOLLET del Vallès, municipi del Vallès Oriental, a la dreta del Besòs, des de la confluència d'aquest riu amb la riera de Tenes fins poc abans de la riera de Caldes.

Doc. Ant.: 993: *Moledo* (*Cart. St. Cugat* I, 248); 1002: *Moliedo* (*ibid.* II, 32); 1006: *Moledo* (*ibid.* II, 51); 1044: *Moledo* (*ibid.* II, 235); 1044: *Moled* (*ibid.* II, 236); 1063: *Mulled* (*ibid.* II, 411); 1147: *Molleto* (*ibid.* III, 151); 1359: *Molet* (*CoDoACA* XII, 7).

Mollet, partida del terme d'Angostrina (Alta Cerdanya) (XXIII, 105.23); *Pic de Mollet*, contrafort (2.202 m.alt.) meridional del Carlit, en el terme dels municipis d'Enveig i Dorres (Alta Cerdanya); *Coma de Mollet*, a Targasona (Alta Cerdanya) (Brousse, *Cerdagne*, 284); *Estret de Mollet*, congost del Segre al Baridà (Baixa Cerdanya), prop de Martinet; *Collada de Mollet*, en el terme de Baén (Pallars Sobirà). Es troba documentada com a *Molleto* en un document suspecte del S.IX (SerranoS., *Not. Hist. Rib.*, 128).

Torre de Mollet, torre antiga de la riba dreta de l'Ebre, en el terme de Benifallet (Baix Ebre); d'ací «Plana de *moļĕt*» eixamplament del curs de l'Ebre davant d'aquesta torre (oït Casac. al llaüter que el portava, 1926).

Tossal de Mollet, muntanya (704 m.alt.) del terme de Vilafamés (Pna. Cast.); *Mollet*, partida del terme de Borriol (Pna. Cast.) (*BSCC* XIV, 238).

ETIM. És un col·lectiu en -ETUM, derivat del llatí MOLLIS: MOLLETUM 'terme extens de terres molles, grasses'. J.F.C.

MOLLÓ

50

1) MOLLÓ, municipi del Ripollès situat en un terreny muntanyós vora la frontera amb el Vallespir (*N.C.E.C.*, s.v.).

PRON. POP. *muļó* (Casacuberta), gentilici: *muļunĕñs* (*id.*), ambdós oïts a Camprodon.

DOC. ANT.: 936: *Mollione* (Alsius, *Nomencl.*, 171);